

Pravljični gozd

Nekoč je živela mlada deklica, ki je na glavi stalno nosila rdečo kapo. Zato so jo ljudje klicali Rdeča kapica. Nekega dne ji je mama rekla: „Rdeča kapica, babica je bolna. Bodi tako dobra in odnesi ji nekaj hrane in pijače. A pazi se volka, ki se skriva v gozdu!“ Deklica je vzela polno košaro in se odpravila na pot. Na poti je srečala otroka, Janka in Metko, ki sta ji povedala, da sta ravno pobegnili iz hiše čarovnice. Od veselja sta se smejala in plesala v krogu. Tudi Rdeča kapica se jima je pridružila. Bilo je zelo zabavno, a deklica je morala naprej. Nekaj časa zatem je na velikem kamnu sredi gozda našla pismo in ga prebrala na glas: „Najdražja princesa! Zelo mi je žal, da sem Vas tako ustrašil. Zdi se, da moja zunanost ni takšna, kot bi si jo Vi želeli od princa. Prosim, podarite mi samo en sam poljub in takoj bo...“ „Hej!“ je zaklicala žaba, ki je čepela pred nogami Rdeče kapice, „to je zasebno!“ Deklica se je ustrašila, spustila pismo in hitro zbežala. Na jasi je videla hišo, pred njo pa je bilo sedem palčkov. Sedeli so v krogu, v sredini pa je stala lepa gospa, ki je pripovedovala zgodbo. Rdeča kapica se je usedla med palčke in prisluhnila. Gospa je pripovedovala zgodbo o hudobnem volku, ki je pojedel šest kozličkov, eden pa je lahko zbežal. Na koncu so osvobodili vse kozličke in volk je padel v globok vodnjak. Ko je lepa gospa zgodbo povedala do konca, se je Rdeča kapica poslovila in kmalu prišla do babice. Deklica je babici pripovedovala, kaj vse je doživela na poti. Seveda tudi zgodbice, ki jo je slišala od lepe gospe, ni izpustila. Naenkrat sta deklica in babica pred oknom zaslišali glasno tarnanje. Rdeča kapica je pogledala skozi okno in spoznala hudega volka, ki je s solzami v očeh tekkel nekam daleč stran. Zdi se, da je prisluškoval in se je ustrašil, ko je slišal konec zgodbe. Takrat sta Rdeča kapica in babica bruhnili v smeh, volk pa se nikdar več ni vrnil.

